

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ívamá!?
Ein spurningur ella tíðindi, so ring til okkara.
Vít eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingasurningum. Hetta verður gjørt uttan meiríkostnað fyri lýsaran.

Vit skilja ikki nútiðina um vit ikki kenna fortíðina

Hetta segði Vilhelm Johannesen, býráðslimur í Klaksvík í takkarkvøðu sínu vegna býráðið til Norðoya Fornminnisfelag.

Vegna Klaksvíkar Býráð takkaði Vilhelm Johannesen, býráðslimur, Norðoya Fornminnisfelag fyri hesa framsýning og somuleiðis fyri, at felagið hevur latið fornminnisavnið upp í teimum gomlu, veku og søguligu handilshúsum úti í Klaksvík.

— Hendan framsýning og savnið úti í Klaksvík geva okkum høvi til at síggja lutir úr lívi forfedranna, bæði til gerandis og heilagt, bæði á sjógvi og á landi, segði Vilhelm

Johannesen, og hann helt fram:

Hendan framsýning og savnið úti í Klaksvík eru prógv um, at øll tey mongu sum hava virkað á hesum øki, hava skilt hvussu týðandi tað er, at vit varðveita okkara siða- og mentunnararv. Við arbeiðinum hjá Norðoya Fornminnisfelag fáa vit sum nú liva nakað at vita um hvussu okkara forfedrar hava livað og harvið kann Fornminnisfelagið og savnið eisini

hjálp okkum og komandi ættarliðum betur at skilja okkum sjálvi, okkara uppruna og okkara egnu tíð.

Skulu vit skilja nútiðina og okkum sjálvi, er tað ein megintræt at vit hava kunnleika til fortíðina, segði Vilhelm Johannesen.

Hann takkaði Norðoya Fornminnisfelag hjartaliga fyri hesi tiltøk og legði aftrat, at Klaksvíkar Býráð virðismetir arbeiðið hjá Fornminnisfelaginum ómetaliga høgt.

AVLOP — Kunoy — Kg. 200. Báturinn er bygdur í 1897. Orsøkin til navnið er, at tað júst var «avlopsfólki» sum lótu bátin byggja — og nýttu hann. Hetta vóru teir, sum ikki kundu sleppa upp í part á bóndabátinum.

Eitt av liðunum í hátíðarhaldinum hjá Klaksvíkar kommunu var framsýningin: Fólkalivsmyndir í forðum, sum Norðoya Fornminnisfelag skipaði fyri.

Hetta er fimtu ferð, at skipað verður fyri hesi framsýning. Fyrstu ferð var á Norðoyastevnu í 1960.

Eftir at Norðoya Fornminnisfelag varð stovnað í

1968 hevur felagið skipað fyri hesi framsýning á einari Norðoyastevnu — í 1981 — og nú aftur seinasta leygardag.

Attamannafarið Avlop úr Kunoy róði úr gomlu Klaksvíkinni inn á sandin. Meðan róð varð, varð Kingosálmur sungin. Bátsmanningin tók síðani bátin á land — hann varð settur á ein vagn, og við bátinum á odda og mann-

ingini í tátíðarbúna for skrudgongan eftir vegnum og nið á fótbóltsvøllin.

Komin niðan á fótbóltsvøllin greiddi Jógvan Ravnsfjall frá Fornminnisavninum, frá hvørji fólkinu í skrudgonguni vóru, hvat tey vóru í, og greiddi somuleiðis frá teimum amboðum tey lutakandi bóru.

Fimmtúsund vinarbreyð

Hvussu nógvir teir vóru áðrenn er ilt at siga, men eftir klokkan tiggju leygarmorgunin var ikki neyðugt hjá nøkrum kalksvíkingi — og líka lítið teimum, sum vóru gestir í Klaksvík henda dag — at ganga kaffitýstir longur.

Tað syrgdi Klaksvíkar Býráð fyri. Teir høvdu nevndiliga sett upp longsta kaffiborð sum sæð er í Foroyum — í Nólsoyar Páls Gøtu. Hesin parturin av gøtuni var bilfriur meðan borðhaldið vardi og gott var tað. Eini 3000 fólk leitaðu sær til kaffiborðið, har borðreitt var við kaffi og vinarbreyði frá Eiler Samuelson, bakara, sum hevði úr at gera. — Og tað var ikki so lægið, tá hugsað verður um, at meira enn 5000 vinarbreyð vórðu etin hesa lutuna.

Og haraftrat, — hvar var musikkur til matin. Blásiljómliðið frá danska kongliga kapellinum spældi afturvið.

— Eitt sera gott hugskot hjá býráðnum — ein hugnaløta burturav.

